

SMS > Αν και γράφει από τα γυμνασιακά του χρόνια, μετά το Λύκειο και τη δραματική δεν το επιχειρούσε. Επρεπε να γεννηθεί η κόρη του για να ξαναπιάσει την πένα και να αποτυπώσει τα έντονα συναισθήματα που βίωσε.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΟΜΜΥΔΑΣ

«Το καλό, όταν το κάνεις, σε ανταμείβει»

Ευγενής και φιλικός, ο Κώστας Κρομμύδας διανύει μια άκρως δημιουργική περίοδο, αφού η παλαιόθεν αγάπη του για το γράψιμο αναζωπυρώθηκε πριν λίγα χρόνια -αιτία η γέννηση της κόρης του- και σήμερα μετρά ήδη τρία βιβλία. «Ογκρέσα» -ή γυναικα δράκαινα- το τελευταίο του (εκδ. Διόπτρα). Ο πθοποιός-συγγραφέας μιλάει για τον τρόπο που συνθέτει τα βιβλία του, για τον πρωτεύοντα ρόλο της μοίρας στη ζωή μας, εξηγεί τους λόγους που απέχει, αυτή την εποχή, από την υποκριτική, εκφράζει την αισιοδοξία του για το μέλλον, όπως επίσης τις ανησυχίες και τις επιθυμίες του ως γονιός.

Συνέντευξη στην
KRISTY KOUNIOTI

«Ογκρέσα», λοιπόν. Η δεύτερή σας εμφάνιση στον χώρο της λογοτεχνίας. Από πότε χρονολογείται η αγάπη σας για το γράψιμο; Γράφω από πολύ παλιά. Ήμουν μαθητής του Γυμνασίου όταν έγραψα το πρώτο μου θεατρικό. Στη συνέχεια, όμως, μετά το Λύκειο και αφότου μπήκα στη Σχολή, δεν ασχολήθηκα με το γράψιμο. Δεν το επιχειρούσα, το φοβόμουν. Με τη γέννηση της κόρης μου, τα συναισθήματα που βίωσα ήταν τόσο έντονα, που ένιωσα την ανάγκη να τα αποτυπώσω στο χαρτί. Έτσι προέκυψε το πρώτο μου βιβλίο «Μπαμπά, μεγάλωσέ με». Αυτό ήταν! Από κεί και πέρα, πήρα φόρα. Εγράψα το πρώτο μου μυθιστόρημα, τη «Ζωή που έλειπε», μια συγκλονιστική αληθινή ιστορία, που συνέβη στην Κατοχή, αγαπήθηκε πολύ και μάλιστα, στα Βραβεία Βιβλίου Public 2013, ψηφίστηκε πρώτο στην κατηγορία «Μεγάλες συγκινήσεις». Επειτα ήρθε το «Ογκρέσα».

«Ογκρέσα», λοιπόν, που υποδηλώνει τη μοιραία γυναίκα, τη

γυναίκα πλανεύτρα. Μια ιστορία, που βασίζεται σε αληθινά γεγονότα, με υπαρκά πρόσωπα. Ακριβώς. Το βιβλίο βασίζεται σε τρεις αληθινές ιστορίες, ιστορίες που μου έχουν αφηγηθεί κάποιοι άνθρωποι για τη ζωή τους. Για την Ογκρέσα, τη γυναίκα δράκαινα, που ουσιαστικά τον κατέστρεψε, τον έκανε κομματία, που την αφηγήθηκε ένας δάσκαλός μου, πριν από πολλά χρόνια, που μάρασταν στο θέατρο. Παιζάμε μαζί και στα διαλείμματα μου έλεγε διάφορες ιστορίες. Μια εξ αυτών ήταν και γι' αυτή τη γυναίκα δράκο, την Ογκρέσα. Το πρώτο κεφάλαιο, πάλι, του βιβλίου, που εκτυλίσσεται σ' ένα Λούνα Πάρκ, είναι η ιστορία που μου είπε, πριν πολλά χρόνια, η Κατερίνα. Την οποία, όπως ακριβώς και στο βιβλίο, πήνε σώσε, από τον θάνατο, ένας άντρας και γεννιθήκε μεταξύ τους ένας έρωτας πολύ μεγάλος. Τη γυναίκα αυτή δεν την έφερε, δεν την έκω ξαναδεί, έχει εξαφανιστεί. Θα εμφανιστεί κάποια στιγμή, πιστεύω, και θα πει «γεια, εγώ είμαι η Κατερίνα». Φυσικά, έκω κάνει κάποιες

“
Προτιμώ να κάνω πράγματα τα οποία με χαροποιούν, με γεμίζουν, αλλά μου παρέχουν και μια επαγγελματική εξασφάλιση. Το να παίξω απλά και μόνο για να παίξω στην τηλεόραση δεν μου λέει κάτι

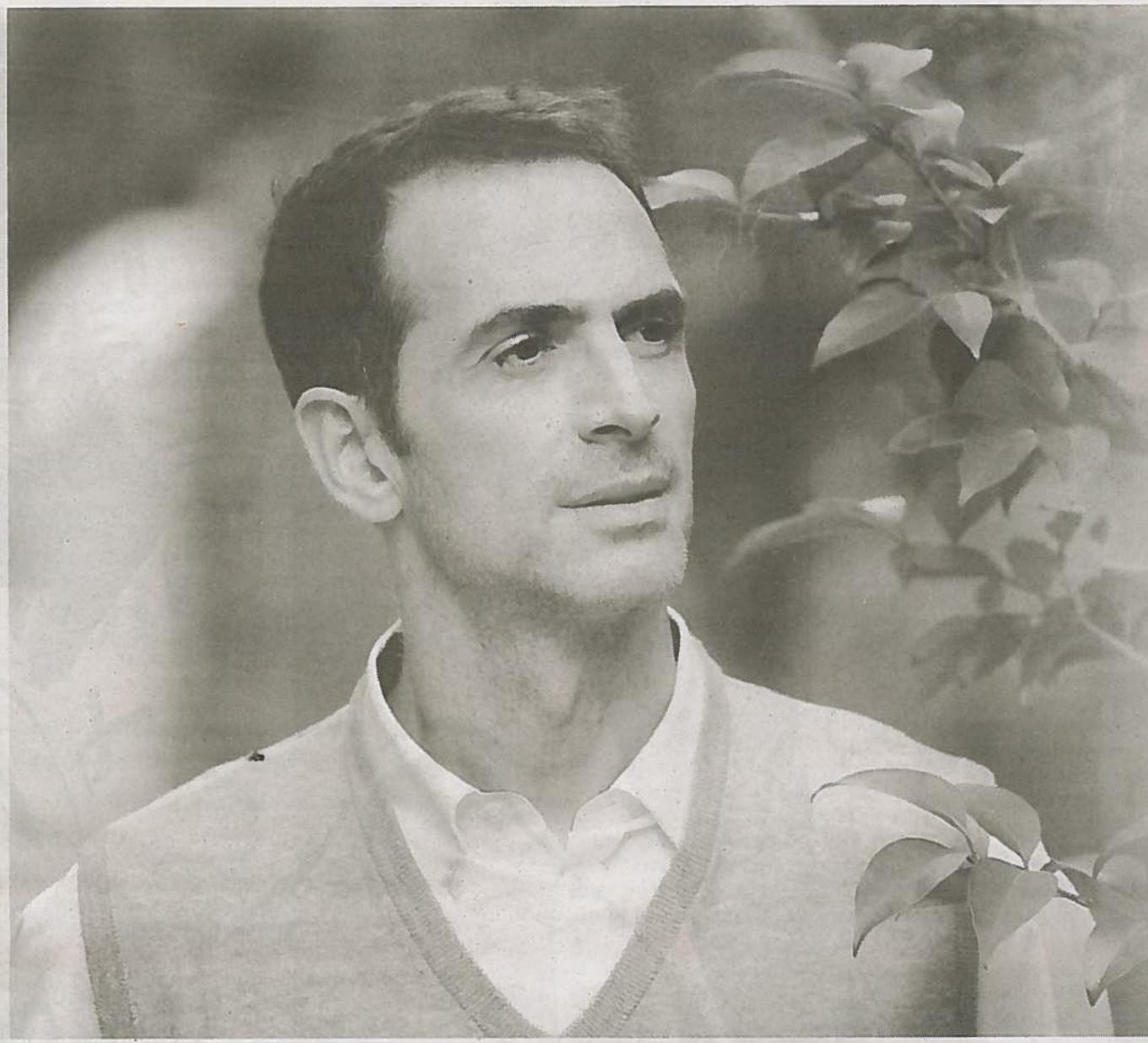
βάλω έναν τέτοιο τίτλο, σε πολλούς άγνωστο, παρ' όλα αυτά, όταν το συζητήσαμε με τον εκδοτικό μου οίκο, τη «Διόπτρα», το αποφασίσαμε αμέσως γιατί μας άρεσε πάρα πολύ και σαν λέξη και σαν σημειολογία.

Η πρώιδα σας Κατερίνα, δεν είναι Ογκρέσα, με την έννοια της γυναίκας-καταστροφής του άντρα που την αγάπησε. Ναι μεν η Ογκρέσα παραπέμπει στη γυναίκα-καταστροφή, αλλά στο βιβλίο μου, κάθε γυναίκα είναι Ογκρέσα. Γιατί Ογκρέσα δεν είναι μόνο η γυναίκα που θα καταστρέψει. Ογκρέσα μπορεί να είναι και η γυναίκα, που θα σου αλλάξει τη ζωή, θα σε κάνει να ξαναγεννηθείς και να δεις τα πράγματα εντελώς διαφορετικά είτε στον ερωτικό είτε σε οποιονδήποτε άλλο τομέα.

Πρωτεύοντα ρόλο στην ιστορία σας παίζει η μοίρα. Πιστεύετε ότι διαφεντεύει τη ζωή μας; Και στο προηγούμενο βιβλίο μου «Η Ζωή που έλειπε» παίζει μεγάλο ρόλο η μοίρα, και

αλλαγές στα υπόλοιπα που την αφορούν. Σ' αυτές τις βασικές ιστορίες προστίθεται και αυτή του σκοτεινού χαρακτήρα, του Μάνου, ο οποία παραπέμπει σαφώς στον Παπαχρόνη. Τον βιαστή που στη δεκαετία του '80 είχε σκορπίσει τον θάνατο στη Βόρεια Ελλάδα, κυρίως.

SMS > Ο συγγραφέας ετοιμάζεται για το επόμενο βιβλίο του, το οποίο θα κλείσει την τριλογία και θα είναι βασισμένο, και πάλι, σε μια αληθινή ιστορία που συνέβη πριν λίγα χρόνια, και εύκε δημιουργήσει μεγάλη αίσθηση.

ΤΟ ΠΑΝ ΣΤΗ ΖΩΗ, Η ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Στο βιβλίο σας βλέπουμε και την επίδραση που έχουν τα άσχημα βιώματα της παιδικής ηλικίας στη διαμόρφωση του χαρακτήρα. Μήπως θα έπρεπε να υπάρχει «επιτροπή αξιολόγησης» για να γίνει κάποιος γονιός; Δεν είναι όλοι οι άνθρωποι κατάλληλοι να γίνουν γονείς, κι αυτό το βλέπουμε μέσα από πολύ τραγικές καταστάσεις που συμβαίνουν καθημερινά. Από την άλλη, είναι και λίγο εφιαλτικό να είναι απόλυτα ελεγχόμενα όλα. Ακόμα και στην ίδια τη φύση δεν είναι τα πάντα τέλεια... Κι αυτό έχει μια μαγεία, μια δυναμική. Δεν ξέρω αν όλα ήταν αγγελικά πλασμένα, αν υπήρχε, δηλαδή ένας κόσμος δίχως κανένα ψεγαδί, τι νόημα θα είχε. Νομίζω ότι οι ατέλειες, είτε στη φύση είτε στη ζωή, είναι αυτές που δίνουν αξία στις στιγμές των ανθρώπων και γενικά στα συναισθήματα.

Ως γονιός, τι φόβους έχετε για το μέλλον; Με φοβίζει να παραδώσω στην κόρη μου έναν κόσμο χειρότερο απ' αυτόν που παρέλαβα εγώ και, γενικότερα, έχω τους φόβους που έχει ο κόσμης γονιός. Χωρίς υστερίες, θέλω δηλαδή να μεγαλώσει το παιδί μου σε ένα ασφαλές περιβάλλον, να γίνει ένας άνθρωπος έντιμος και προκομμένος, να λειτουργεί με αξιοπρέπεια. Γιατί, ξέρετε, αυτό που λείπει πάρα πολύ σήμερα είναι η αξιοπρέπεια. Είναι πολύ εύκολο κάποιος να ξάσει την αξιοπρέπειά του, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, ιδίως στις μέρες μας. Οπότε, ναι. Επιθυμία μου είναι να καταφέρει η κόρη μου να αντιμετωπίζει τη ζωή με αξιοπρέπεια και εντυπότητα.

Διανύουμε δύσκολες μέρες. Πώς βλέπετε να εξελίσσονται τα πράγματα; Είμαι πολύ αισιόδοξος. Νομίζω ότι σε πέντε με δέκα χρόνια δεν θα θυμόμαστε καν ότι περάσαμε κρίση. Νομίζω ότι θα τα ξεχάσουμε όλα, καθώς θα έχουμε μπει, πια, σε ένα ρυθμό ανάπτυξης και όλα αυτά θα είναι μια γκρίζα πινελιά κάποιων χρόνων στη γενικότερη ιστορία της χώρας.

Όχι στην προχειρότητα

στην «Ογκρέα» και στο επόμενο. Πρόκειται, ουσιαστικά, για μια τριλογία, όπου βασικός πρωταγωνιστής είναι και η μοίρα. Οπότε, ναι. Πιστεύω ότι διαφεντεύει τη ζωή μας γιατί το παρελθόν και οι πράξεις των προγόνων μας γενικότερα, αλλά και των ανθρώπων του περιβάλλοντός μας, σαφώς και επερεάζουν τις ζωές μας σήμερα. Πολλές φορές νομίζουμε ότι εμείς δημιουργούμε τη μοίρα μας, αλλά αν κοιτάσουμε πίσω, βλέπουμε ότι πάρα πολλά που μας συμβαίνουν ήσαν προδιαγεγραμμένα. Η επιρροή της μοίρας είναι ισχυρή στη ζωή μας.

Ως προς το τέλος της ιστορίας αμφιταλαντευτήκατε καθόλου;

Όχι, όχι, με οδηγούσε η ιστορία. Πιστεύω ότι αυτό το βιβλίο έχει το τέλος που θα έπρεπε να έχει, μετά από τα σύντομα έγιναν. Στη ζωή, όλωστε, τα πράγματα δεν είναι πάντα χαρούμενα, δεν έχουν πάντα χάπι-εντ. Είστι και στα βιβλία.

Από την πθοποία απέκετε αυτό το διάσπομα. Κοιτάξτε, πων εποκή αυτή, το 80% των πθοποιών είναι άνεργοι. Δεν υπάρχουν δουλειές γενικώς, τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα κι επιπλέον με έχει απορροφήσει πολύ η συγγραφή. Επίσης, έχω και τις παρουσιάσεις, οι οποίες απαιτούν χρόνο και τρέξιμο. Δεν έχω εγκαταλείψει τη δουλειά μου, ίσα-ίσα θα πάθεια κάποια στιγμή να ξαναμπά στον χώρο, αρκεί, φυσικά, να υπάρχουν οι κατάλληλες προϋποθέσεις. Προτάσεις υπάρχουν, απλώς με την αξιολόγηση που κάνω αυτή τη στιγμή, θεωρώ ότι είναι καλύτερα να ασκοληθεί με ό,τι με ενδιαφέρει ουσιαστικά, παρά να κάνω κάτι το οποίο να είναι πρόσχειρο, να μην είναι επαγγελματικό, και, επιπλέον, να εμπειριέχει οποιοδήποτε ρίσκο. Προτιμώ να κάνω πράγματα τα οποία με χαροποιούν, με γεμίζουν, αλλά μου παρέχουν και μια επαγγελματική εξασφάλιση. Το να παίξω απλά και μόνο για να παίξω στην τηλεόραση δεν μου λέει κάτι. Εχω παίξει πάρα πολύ, όλωστε. Συνεπώς, δεν με ενδιαφέρει αυτό. Με ενδιαφέρει να αφοσιώνομαι σε κάτι που μ' αρέσει και μου διασφαλίζει ένα στοιχειώδες εισόδημα.

Πριν από λίγα χρόνια σας είχαμε δει στο «Dancing with the Stars». Θα ξαναυμητείχατε σε κάτι ανάλογο; Σε ριάλιτι ικανοπότων που να έχει καλό σκοπό, ναι. Ποτέ δεν έρεις τι καινούργιο μπορεί να προκύψει, οπότε δεν το αποκλείω, αλλά σαφώς δεν θα έπαιρνα με τη σειρά ό,τι ριάλιτι υπάρχει απλώς και μόνο για τη συμμετοχή.

ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πολύ συχνά έχω σ' αφτιά μου, στο μυαλό μου μέσα, τη φωνή της μπέρας μου, που δεν ζει πια. Μου έλεγε, λοιπόν, «κάνε το καλό και το καλό θα σου 'ρθει κάποια στιγμή». Είναι αυτό που λέω εγώ κάπως πιο διαφορετικά, «κάνε το καλό και κάποια στιγμή το καλό θα σε ανταμείψει». Είναι δεδομένο. Η ζωή είναι το πολυτιμότερο δώρο που μας έχει χαρίστει εξ ου και οφειλούμε να είμαστε γενναιόδωροι. Εγώ έτσι λειτουργώ, και μάλιστα στον καλλιτεχνικό χώρο, που, σαφώς, είναι ιδιαίτερα συντριψτικός, μου έχει θυγεί σε πολύ καλό, γιατί έχει εκτιμηθεί από συνθρώπους, οι οποίοι και μου το ανταπέδωσαν. Οπότε δεν έχω κανένα παράνον. Είμαι πολύ ευχαριστημένος.

Φαντάζομαι ότι οι περιοδείες που κάνετε, για την πρώθυπη του βιβλίου σας, διατηρούν, υπό όλο πρίσμα, βέβαια, την επαφή σας με το κοινό. Ναι, βέβαια. Κάθε παρουσίαση είναι σαν μια μικρή παράσταση. Μιλάω για το βιβλίο μου μπροστά σε πολύ κόσμο, και αυτό, αν θέλετε, απαιτεί και μια ικανότητα επικοινωνίας από τον συγγραφέα. Δηλαδή να μιλήσει με τέτοιο τρόπο για το βιβλίο του, ώστε να κεντρίσει το ενδιαφέρον του κοινού και να το «πείσει» να το αγοράσει. Αυτός είναι, άλλωστε, ο σκοπός των παρουσιάσεων: Να φέρεις το αναγνωστικό κοινό κοντά στο βιβλίο. Είναι για μένα μια μορφή παράστασης, με τη διαφορά ότι εδώ τα πράγματα είναι απολύτως αληθινά, δεν καλούμαι να υποδυθώ κάποιο ρόλο.

Πολυεπίπεδη πλοκή, γερές δόσεις σασπένς, έντονα δραματικές καταστάσεις που βιώνουν οι πόρως, το βιβλίο σας θα μπορούσε κάλλιστα να διασκευαστεί σε σενάριο. Υπάρχει τέτοια προοπτική; Η αλλήλεια είναι ότι μπορεί να γίνει κάποια στιγμή τανία ή σίριαλ. Φυσικά είναι κάτι που θέλω, αλλά δεν είμαι παραγωγός. Είμαι ο συγγραφέας, είμαι πθοποιός, οπότε άντε και να παίξω ένα ρόλο. Ενδιαφέρον, πάντως, υπάρχει, αλλά από του σημείου αυτού μέχρι να γίνει πραγματικότητα η απόσταση είναι μεγάλη. Ιδίως αυτές τις εποχές...